

Eger csillagai

Ne részletes beszámolót várjon tőlem a kedves Olvasó, Szokásomhoz híven benyomásokat rögzítetek csak, az aprólékos útirajzot elmondják mások: ki írásban, ki fotókban.

Azt hittem, sose lesz vége ennek a sehova-se-mehetünk állapotnak. De mint minden, ez is véget ért, és pillanatokon belül megtelt a busz, ami nem is olyan messzire- Egerbe és környékére vitt bennünket. A nagy meleg ellenére elszántan indult neki a zömében szépkorúakból álló csapat a kirándulásnak.

Első megállónk Gyöngyöspata volt. A falu nevének hallatán a közelmúltban lezajlott tragikus események jutottak mindenkinek az eszébe. Nekem például egy mélyszegénységben tengődő település élt a lelki szemeim előtt, pedig egyáltalán nem az. Legalábbis az útmenti porták takarosak voltak, a gyönyörű gótikus templomot látva pedig igazi látványosságra csaptunk le. „A legfőbb nevezetessége a gótikus stílusú, római katolikus templom, mely lényegében az 1470-ben elnyert formáját őrzi. A templom főoltárán áll a magyarországi barokk egyházművészet egyedülálló remeke, az ún. Jessze* fája szoboregyüttes, mely a maga nemében páratlan a világon.” – írja róla a nemrégiben elhunyt Jankovics Marcell. Nagyszerű ismertetést is kaptunk, a falu volt vezetője magyarázta el nekünk, hogy Jézus családfáját hogyan és miként kell látnunk és értelmeznünk. Nagyon tetszett a templom melletti kis szobor is, amely a gyermek Szűz Máriát ábrázolja az édesanyjával.

Egy röpké látogatást tettünk a kishánai várban, nagy előnye volt, hogy nem kellett érte magasra kaptatnunk. Érdekes filmet is láttunk arról, hogy hogyan nyerte el mai formáját.

Egerben JadwigaFlorienska, az Egri Lengyel Önkormányzat vezetője várt bennünket. Sokat megtudtunk tőle a lengyel menekültek életéről és sorsáról, akik legelőször az egri vár falai között találtak maguknak menedéket. Eger 1939 szeptembere és 1944 márciusa között 750 lengyel menekültet fogadott be, a várban volt a lengyel tiszti tábor "Magyarország és Lengyelország két örök életű tölgy, melyek külön törzset növesztettek, de gyökereik a föld alatt összekapcsolódtak és láthatatlanul egybefonódtak"mondta erről StanislawWorcell lengyel költő.

Nagy élmény volt a minorita templom, ott is Jadwiga vezetett bennünket. Az egyik mellékoltár lengyel-magyar ereklyéket őriz: Szent Kingáét, Boldog Jolánét és Szent Hedvigét. Ez utóbbit Lengyelországból hozták hazánkba. Az ágacskákból tákolt kis keresztelkel teletűzdelt, kokárdával ellátott babakocsihoz talán nem kell különösebb magyarázat.

Megemlékeztünk a háború alatt Egerben működő gimnáziumról, aminek érdekessége az is volt, hogy a diákok az érettségijüket a hírneves boglári gimnáziumban tették le. A tankönyveket pedig a Tatra magas hegyei között Varsóból Budapestre indított futárok szállították. Megjegyzem, az ő történetük is megér egy”misét”, épp a napokban emlékeztek rájuk a televízióban. **

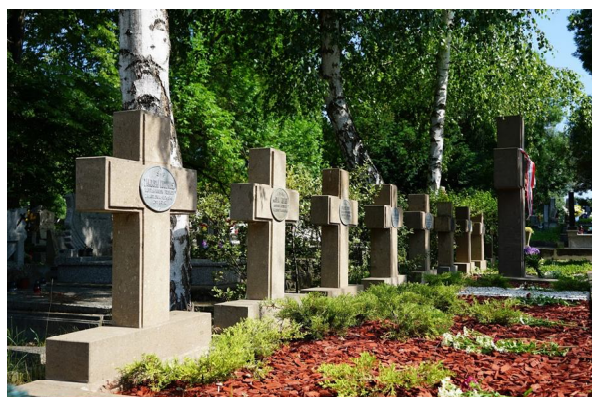

Meglátogattuk a remekül felújított Megyei Könyvtárat is, a kultúrának igazi szentélye lett ez a hely, Tözsérné Géczi Andrea vezetésével. Nem maradtak ki Eger ikonikus turisztalátványosságai sem: a törökkel viaskodó hősök szobra, a Gárdonyi szobor és a Fazola-kapu.

Este pedig Sike Tamás borász várt bennünket: kiváló vacsorával, és prima borokkal. A vacsora borismertetővel és borkóstolóval zajlott, profi módon, humorral és sok információval fűszerezve. Még a borokcímkéjére is fölkaptam a fejem: külön designertalkalmaz ehhez Sike Tamás. Azonban desinger ide vagy oda, mégiscsak az volt a legfontosabb, hogy kiváló borokat kóstolhattunk. Visszük is hírét a Szépasszonyvölgynek, a Sike-pincészetnek, és jól fel is tankoltunk vörösborból éppúgy, mint a fehérből.

A vasárnapot temetőlátogatással kezdtük, friss virágokat tettünk az itt elhantolt katonák sírjára. Megható, ahogy őrzik az emléküket. Minthogy egészen megrendítő volt az is, amit

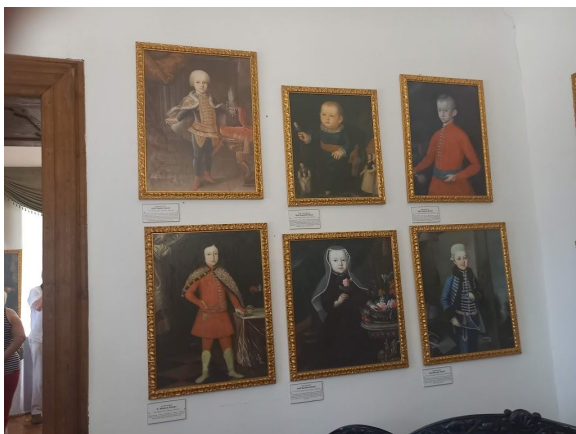

Rittenbacher Ödön mesélt el nekünk, ahogy a Lengyelországban élő család rátalált az internet segítségével az itt nyugvó Nagypapára.

Ezután a Gárdonyi-házhoz vezetett az utunk. Az „egri remete” sokunk számára okozott meglepetést. Igazi polihisztorként szinte minden érdekelte. Magánélete meglehetősen kusza volt, de regényei mind a mai napig a legtöbbet olvasott könyvek közé tartoznak. Biztosan sokan tudják, hogy a 2005-ben meghirdetett Nagy Könyv vetélkedőt éppen az Egri csillagok nyerte, nincs ember, aki ne ismerné hazánkban. Nem is állom meg, hogy bele ne tegyem ebbe a leírásba az akkor készült fotómat: a Jumurdszakot alakító Bárdy Györgyről készült a váci rendezvényen, ahová elvittük az iskolásokat.

Noszvajon megtekintettük a kastélyt, innen felemás érzésekkel jöttünk ki. Ami talán szóra érdemes, - legalábbis nekem – az arisztokratákat gyermekként bemutató kiállítás. Érdekes látvány volt a felnőtt arcvonásokat gyerekruhában ábrázolva látni. Különlegesek voltak a barlanglakások is – a történetekkel és a különös rezgésekkel együtt. Egy nehéz menet után azért fáradtan rogytunk le a gazdaház udvarára. Ott pompás friss, meleg langalló és túrós batyu várt bennünket, hideg borocskával és vízzel. Ettől aztán erőre kaptunk, és hamarosan élményekkel felpakolva indultunk hazafelé.

Klári írta: Most értünk haza az egri útról - nem kicsit elfáradva. Pedig az eddigiekhez képest mérsékeltebb programot állítottam össze! Hiába, na, az idősödés azzal is jár, hogy hamarabb elfáradunk - és akaraterő egyre kevésbé lesz ahhoz elég, hogy többet bírjunk!

Nincs baj ezzel, ez az élet rendje. Megjegyzem, a fiatalokat is letaglózza ez a rekkenő hőség. Most direkte jól esik a hús szobában koptatni a billentyűket, mégis alig várom, hogy útra keljünk megint – és ezzel talán nem vagyok egyedül.

Köszönjük azoknak, akik szervezésben részt vettek, - Klárinak, Ewanak, Lajosnak, Anettnek, Jadwigának, és jó sofőrünknek Jánosnak, hogy kimozdítottak bennünket otthonról és megszervezték a kirándulásunkat, a nagyszerű fotókat Jucusnak és Béres Jánosnak. Külön köszönöm Jánosnak és Magdinak azt is, hogy házhoz szállítottak, így nem kellett a nagy melegben bumliznom a csomagjaimmal.

Érd, Kismaros, Eger 2021.06.19-20.

A fotókat Benkő Judit és Béres János felvételeiből válogattam

Végvári Györgyi

**Jesse: Dávid apja, az ő törzséből ered Jézus családfája-az alkotás lengyel fafaragók munkája*

***:* <http://www.magas-tatra.info/2017/06/a-tatrai-futarok.html>